

PSALM XLIX – DEUS DEORUM

De 4-stemmige zetting van de eerste strofe is de synthese van de 3-stemmige en de 2-stemmige zetting van de volgende twee strofen. Omdat de partijen van de eerste strofe in de volgende twee strofen in de subdominant worden uitgevoerd, ontstaat de mogelijkheid de c.f. in verschillende stemmen te laten klinken. De verandering van toonsoort en klankdichtheid draagt ook bij aan een effectief contrast. De moeilijkheidsgraad is niet zozeer gelegen in de lineaire stemvoering der afzonderlijke partijen, maar in het juist intoneren van de minder voorspelbare samenklanken. Vooral daarom is een uitvoering van de 2-stemmige versie een eenvoudige opgave.

Bij een vocaal-instrumentale uitvoering is een voor de hand liggende mogelijkheid de c.f. te laten zingen en de overige partijen instrumentaal te laten uitvoeren. Ook het laten klinken van de opeenvolgende strofen afwisselend door stemmen en instrumenten is een bruikbare mogelijkheid. Gecompliceerder wordt het wanneer de partijen tegelijk door stemmen en instrumenten moeten worden uitgevoerd. In dit geval moet de eerste aandacht uitgaan naar een goede klankbalans. Verder dient het aanbeveling te zoeken naar een niet te heterogene instrumentale klankkleur, zodat de boventoonkleuring van de verschillende instrumentale timbres de harmonische werking van de compositie niet in de weg staat. Evenals voor een vocaal ensemble geldt voor een instrumentaal ensemble: hoe homogener de klank der afzonderlijke partijen, des te duidelijker waarneembaar de harmonie. Een uitzondering hierop vormt het uitlichten van de c.f. door een contrasterend instrumentaal timbre.

Wim Dirriwachter